# TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. gegužės 18 d. *

Byloje C-221/04

dėl 2004 m. gegužės 27 d. pagal EB 226 straipsnį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

**Europos Bendrijų Komisija,** atstovaujama G. Valero Jordana ir M. van Beek, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

**Ispanijos Karalystę,** atstovaujamą F. Díez Moreno, nurodžiusią adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovę,

* Proceso kalba: ispanų.

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai J. Makarczyk, R. Schintgen, P. Kūris (pranešėjas) ir G. Arestis,

generalinė advokatė J. Kokott,
posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. gruodžio 1 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2005 m. gruodžio 15 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

**Sprendimą**

1 Savo ieškiniu Europos Bendrijų Komisija Teisingumo Teismo prašo pripažinti, jog dėl to, kad įvairiuose privačiuose medžioklės plotuose Kastilijos ir Leono valdžios institucijos leido statyti kilpas su stabdikliu, Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal 1992 m. gegužės 21 d. Tarybos direktyvos 92/43/EEB dėl natūralių buveinių ir laukinės faunos bei floros apsaugos (OL L 206, p. 7, toliau – direktyva) 12 straipsnio 1 dalį ir VI priedą.

## Teisinis pagrindas

2 Pagal direktyvos 2 straipsnio 1 dalį jos „tikslas – padėti užtikrinti biologinę įvairovę, apsaugant natūralias buveines ir laukinę fauną bei florą europinėje valstybių narių, kurioms taikoma Sutartis, teritorijoje“.

3 Direktyvos 12 straipsnio 1 dalis nurodo:

„Valstybės narės imasi reikiamų priemonių sukurti į IV priedo a dalį įrašytų gyvūnų rūšių griežtos apsaugos jų paplitimo areale sistemą, draudžiančią:

a) bet kokia forma tyčia gaudyti ar žudyti šių rūšių individus gamtoje;

<...>“

4 Direktyvos IV priedo „Bendrijos svarbos gyvūnų ir augalų rūšys, kurioms reikalinga griežta apsauga“ a dalyje „Gyvūnai“ minima *Lutra lutra* (toliau – paprastoji ūdra).

5 Direktyvos VI priedo „Draudžiami gaudymo, žudymo metodai ir priemonės bei transporto priemonės“ a dalyje „Neatrankinės priemonės“, kiek tai susiję su žinduoliais, minimi „spąstai, kurie yra neatrankiniai pagal savo principą arba naudojimo sąlygas“.

6 Direktyvos 15 straipsnis nurodo:

„Į V priedo a dalį įrašytų laukinės faunos rūšių gaudymo arba žudymo atžvilgiu ir tais atvejais, kai pagal 16 straipsnį į IV priedo a dalį įrašytoms rūšims gaudyti ar žudyti yra taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos, valstybės narės uždraudžia naudoti neatrankinius būdus, dėl kurių tokių rūšių populiacijos gali išnykti vietiniu mastu arba būti labai trikdomos, ir ypač drausti:

a) naudoti VI priedo a dalyje išvardytus gaudymo ir žudymo būdus;

<...>.“

7 Direktyvos 16 straipsnis nurodo:

„1. Jei nėra kitos priimtinos alternatyvos, ir nukrypti leidžiančios nuostatos taikymas netrukdo palaikyti atitinkamos rūšies populiacijų gerą apsaugos būklę

jų natūralaus paplitimo areale, valstybės narės gali nukrypti nuo 12, 13 ir 14 straipsnių bei 15 straipsnio a ir b dalių:

<...>

b) siekdamos išvengti didelės žalos, ypač pasėliams, naminiams gyvuliams, miškams, žūklės plotams, vandenims ir kitoms nuosavybės rūšims;

<...>."

**Faktinės aplinkybės ir ikiteisminė procedūra**

8 Po to, kai 2000 m. buvo įregistruotas skundas, 2001 m. balandžio 19 d. Komisija Ispanijos Karalystei išsiuntė oficialų pranešimą, kuriame ji tvirtino, kad leisdama statyti kilpas su stabdikliu medžioklės plote, kuriame yra tam tikrų direktyvos II ir IV prieduose minimų gyvūnų rūšių, ši valstybė narė neįvykdė įsipareigojimų pagal direktyvos 12 straipsnį ir VI priedą. Ispanijos valdžios institucijos atsakė išsamiu 2001 m. birželio 29 d. laišku.

9 Per 2001 m. gavusi du naujus skundus dėl leidimų statyti kilpas su stabdikliu, 2001 m. gruodžio 21 d. Komisija Ispanijos valdžios institucijoms išsiuntė papildomą oficialų pranešimą, į kurį jos atsakė 2002 m. vasario 25 d. laišku.

10 Manydama, kad įsipareigojimai pagal direktyvą ir toliau nevykdomi, 2003 m. balandžio 3 d. Komisija Ispanijos Karalystei išsiuntė pagrįstą nuomonę dėl to, kad Ispanijos valdžios institucijos įvairiuose medžioklės plotuose leido statyti kilpas su stabdikliu, kurios nėra atrankinės medžioklės metodas. Ji nurodė šiai valstybei narei per du mėnesius nuo šios nuomonės gavimo dienos imtis visų būtinų priemonių, kad į ją būtų tinkamai atsižvelgta.

11 Atsakydama Ispanijos vyriausybė 2003 m. liepos 15 d. laiške tvirtino, kad pagrįstoje nuomonėje paminėdama nei pradiniame, nei papildomame oficialiame pranešime nenurodytą 2002 m. gruodžio 13 d. leidimą Komisija pažeidė EB 226 straipsnį. Dėl likusios pagrįstos nuomonės dalies ši vyriausybė dar kartą ginčijo Komisijos pareikštus kaltinimus.

12 Manydama, kad Ispanijos Karalystė ir toliau nevykdo kai kurių iš šios direktyvos kylančių įsipareigojimų, Komisija pareiškė šį ieškinį.

13 Šis ieškinys susijęs su trimis 2000 m. sausio 10 d., 2001 m. gegužės 24 d. ir 2002 m. gruodžio 13 d. Kastilijos ir Leono valdžios institucijų išduotais leidimais naudoti kilpas su stabdikliu lapių medžioklei (toliau – ginčijami leidimai). Ginčijami leidimai susiję su dviem medžioklės plotais (toliau – nagrinėjami plotai), t. y. 2001 m. gegužės 24 d. leidime nurodytuoju Avilos provincijai priklausančios Mediana de Voltoya savivaldybės teritorijoje esančiu plotu AV-10.198 ir 2000 m. sausio 10 d. bei 2002 m. gruodžio 13 d. leidimuose nurodytuoju Salamankos provincijai priklausančios Aldeanueva de la Sierra savivaldybės teritorijoje esančiu plotu SA-10.328.

**Dėl ieškinio priimtinumo**

14 Ispanijos vyriausybė nurodo du nepriimtinumo pagrindus. Pirmasis susijęs su ieškinio dalyko pakeitimu ir, papildomai, — su ieškinio dalyko netikslumu, o antrasis — su nepakankamu ieškinio motyvavimu.

*Dėl nepriimtinumo pagrindo, susijusio su ieškinio dalyko pakeitimu*

15 Ispanijos vyriausybė kaip esminį pagrindą nurodo tai, jog teigdama, kad direktyva buvo perkelta neteisingai, Komisija pakeitė ieškinio dalyką po to, kai pareiškė ieškinį, nors anksčiau pasikeistoje informacijoje ji Ispanijos Karalystę kaltino tik tuo, kad išduodama ginčijamus leidimus ši pažeidė direktyvą.

16 Komisijos manymu, toks teiginys yra klaidingas, nes vienintelis ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo tikslas – užginčyti minėtus leidimus.

17 Iš bylos medžiagos matyti, kad ginčas dėl neteisingo direktyvos perkėlimo kilo dėl Ispanijos vyriausybės atsiliepime į ieškinį pateiktos pozicijos, kuria ji ginčijamus leidimus grindė direktyvoje numatytomis nukrypti leidžiančiomis nuostatomis.

18 Reikia pripažinti, kad šio ieškinio dalykas yra ne galimai neteisingas šios direktyvos perkėlimas į Ispanijos teisę, o tariamas jos pažeidimas dėl ginčijamų leidimų išdavimo. Todėl šį pagrindą dėl nepriimtinumo, pateiktą kaip pagrindinį, reikia atmesti.

19 Papildomai Ispanijos vyriausybė teigia, kad Komisija nepakankamai tiksliai apibrėžė ieškinio dalyką. Šiuo požiūriu ši vyriausybė remiasi penkiais argumentais.

20 Savo pirmu argumentu Ispanijos vyriausybė prieštarauja, kad ieškinio dalykas būtų išplėstas 2001 m. gegužės 24 d. ir 2002 m. gruodžio 13 d. leidimų atžvilgiu. Iš tikrųjų, viena vertus, 2001 m. gegužės 29 d. kompetentingos valdžios institucijos panaikino 2001 m. gegužės 24 d. leidimą, todėl jis prarado bet kokią teisinę galią ar reikšmę. Kita vertus, 2002 m. gruodžio 13 d. leidimas pirmą kartą buvo paminėtas pagrįstoje nuomonėje, todėl ši vyriausybė neturėjo galimybės suformuluoti savo pastabų.

21 Komisija pirmiausia atsako, jog Ispanijos vyriausybė neįrodė, kad 2001 m. gegužės 24 d. leidimas buvo panaikintas. Jos manymu, šis leidimas įrodo besitęsiančią administracinę leidimų medžioti naudojant kilpas su stabdikliu medžioklės plotuose, kuriuose yra paprastųjų ūdrų, išdavimo praktiką, ir todėl į jį reikia atsižvelgti, nors jis ir buvo išduotas labai trumpam laikui. Dėl 2002 m. gruodžio 13 d. leidimo buvo pateiktas prašymas ir jis buvo išduotas pratęsiant 2000 m. sausio 10 d. leidimo galiojimą.

22 Reikia priminti, kad iš pačios EB 226 straipsnio antrosios pastraipos formuluotės matyti, jog Komisija gali Teisingumo Teisme pareikšti ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo tik jei atitinkama valstybė narė neatsižvelgė į pagrįstą nuomonę per Komisijos nustatytą terminą (žr. 1992 m. kovo 31 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-362/90, Rink. p. I-2353, 9 punktą ir 2005 m. spalio 27 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-525/03, Rink. p. I-9405, 13 punktą).

23 Be to, pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką įsipareigojimų neįvykdymas turi būti vertinamas atsižvelgiant į valstybės narės padėtį pagrįstoje nuomonėje nustatyto termino pabaigoje (žr. būtent minėto 1992 m. kovo 31 d. Sprendimo

*Komisija prieš Italiją* 10 punktą; 2002 m. liepos 4 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją*, C-173/01, Rink. p. I-6129, 7 punktą; 2003 m. balandžio 10 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-114/02, Rink. p. I-3783, 9 punktą ir minėto 2005 m. spalio 27 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją* 14 punktą).

24 Šiuo atveju matyti, kad 2001 m. gegužės 24 d. leidimas buvo išduotas ribotam laikui, kuris pasibaigė 2001 m. birželio 15 d., t. y. daug anksčiau, nei buvo išsiųsta pagrįsta nuomonė.

25 Taigi nebuvo įrodyta, kad pasibaigus pagrįstoje nuomonėje nustatytam terminui šis leidimas ir toliau būtų kėlęs teisines pasekmes.

26 Iš to išplaukia, kad ieškinys nepriimtinas tiek, kiek jis susijęs su 2001 m. gegužės 24 d. išduotu leidimu.

27 Pažymėtina, kad 2002 m. gruodžio 13 d. leidimas buvo išduotas pratęsiant 2000 m. sausio 10 d. leidimo galiojimą.

28 Šiuo klausimu primintina, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką ginčo dalyką galima išplėsti po pagrįstos nuomonės atsiradusiais įvykiais, jeigu jie yra tokio paties pobūdžio bei sudaro tuos pačius veiksmus kaip ir šioje nuomonėje nurodyti įvykiai (šiuo klausimu žr. 1983 m. kovo 22 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, 42/82, Rink. p. 1013, 20 punktą ir 1988 m. vasario 4 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, 113/86, Rink. p. 607, 11 punktą).

29 Šiuo atveju reikia pažymėti, kad 2002 m. gruodžio 13 d. leidimas pagal savo pobūdį yra toks pats kaip ir 2000 m. sausio 10 d. leidimas, nes jis patikslina pastarojo leidimo nustatytas kilpų su stabdikliu naudojimo ir statymo sąlygas, nepakeisdamas nei jo prasmės, nei taikymo apimties, ir kad šių dviejų leidimų išdavimas sudaro tuos pačius veiksmus. Todėl aplinkybė, kad šį 2002 m. gruodžio 13 d. leidimą Komisija pagrįstoje nuomonėje minėjo kaip pavyzdį ir tai, kad jis buvo pakartotas šiame ieškinyje, iš Ispanijos Karalystės neatėmė jai pagal EB 226 straipsnį suteiktų teisių. Todėl šis leidimas teisėtai įtrauktas į ieškinio dalyką.

30 Antru argumentu Ispanijos vyriausybė tvirtina, kad Komisija tiksliai nenurodė, kokių pareigų neįvykdė Ispanijos Karalystė.

31 Vis dėlto iš Komisijos ieškinio aiškiai matyti, kad ji Ispanijos Karalystę kaltina konkrečių, iš direktyvos 12 straipsnio 1 dalies a punkto ir VI priedo išplaukiančių pareigų neįvykdymu, t. y. pareigos sukurti šios direktyvos IV priedo a dalyje minimų gyvūnų rūšių, tarp kurių įrašyta paprastoji ūdra, griežtos apsaugos sistemą, draudžiančią bet kokia forma juos tyčia gaudyti ar žudyti, ir pareigos uždrausti gaudymo bei žudymo priemones, kurios yra neatrankinės pagal savo principą arba naudojimo sąlygas. Todėl Ispanijos Karalystė žinojo, kokių pareigų neįvykdymu ji buvo kaltinama.

32 Trečiu ir ketvirtu argumentais Ispanijos Karalystė priekaištauja Komisijai dėl įsipareigojimų neįvykdymo dalyko susiaurinimo. Iš tikrųjų per ikiteisminę procedūrą ji nurodė, pirma, ne vien paprastųjų ūdrų, bet ir kitų penkių gyvūnų rūšių apsaugą bei, antra, visumos medžioklės priemonių, o ne tik kilpų su stabdikliu naudojimą.

33 Reikia priminti, kad, kaip teisingai nurodo Komisija, Teisingumo Teismas jau yra nusprendęs, jog ginčo dalyką galima susiaurinti teisminėje proceso stadijoje (šiuo klausimu žr. 1997 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-279/94, Rink. p. I-4743, 24 ir 25 punktus; 2002 m. balandžio 25 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-52/00, Rink. p. I-3827, 44 punktą; 2002 m. liepos 11 d. Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją*, C-139/00, Rink. p. I-6407, 18 ir 19 punktus bei 2005 m. liepos 14 d. Sprendimo *Komisija prieš Vokietiją*, C-433/03, Rink. p. I-6985, 28 punktą). Todėl savo ieškinyje Komisija galėjo susiaurinti nurodytų neįvykdytų įsipareigojimų dalyką apsiribodama viena iš ikiteisminėje procedūroje minėta gyvūnų rūšimi bei vienintele medžioklės priemone.

34 Penktu argumentu Ispanijos vyriausybė tvirtina, kad Komisija ikiteismine procedūra pasinaudojo kaip priemone palaipsniui nustatyti įsipareigojimų neįvykdymo motyvą. Taigi tokie veiksmai pažeidžia teisinio saugumo ir pagrindinių teisių į gynybą užtikrinimo principus.

35 Komisija mano, kad šiuo argumentu patvirtinama, pirma, ieškinio dalyko apribojimas ir, antra, tai, kad oficialiame pranešime nebuvo pakankamų įrodymų pažeidimo proceso pradėjimui pateisinti.

36 Vis dėlto neatrodo, kad tokios aplinkybės gali paneigti ieškinio priimtinumą. Iš tikrųjų, viena vertus, kaip tai jau buvo priminta šio sprendimo 33 punkte, Komisija galėjo ginčo dalyką susiaurinti teisminės procedūros stadijoje. Kita vertus, remiantis Teisingumo Teismo praktika, ikiteismine procedūra siekiama suteikti atitinkamai valstybei galimybę, pirma, įvykdyti įsipareigojimus, kylančius iš Bendrijos teisės, ir, antra, tinkamai pateikti savo gynybos argumentus, atsakant į Komisijos suformuluotus kaltinimus (žr. 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Portugaliją*, C-117/02, Rink. p. I-5517, 53 punktą). Beje, oficialiam pranešimui nėra taikomi tokie

griežti tikslumo reikalavimai, kokie taikomi pagrįstai nuomonei, todėl oficialų pranešimą būtinai sudaro tik pirmoji trumpa kaltinimų santrauka (šiuo klausimu žr. minėto 1997 m. rugsėjo 16 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją,* Rink. p. I-5517 15 punktą).

37 Kaip generalinė advokatė nurodė savo išvados 24 punkte, nors teisinga, kad oficialaus pranešimo tikslas – apibrėžti ginčo dalyką, Komisija pagrįstoje nuomonėje privalo tiksliai apibrėžti kaltinimus, kuriuos ji bendrais bruožais pateikė oficialiame pranešime. Tačiau tai netrukdo apriboti ginčo dalyko ar jo išplėsti apimant vėliau atsiradusias priemones, iš esmės sutampančias su oficialiame pranešime ginčijamomis priemonėmis.

*Dėl nepriimtinumo pagrindo, susijusio su nepakankamu ieškinio motyvavimu*

38 Antras Ispanijos vyriausybės nurodytas nepriimtinumo pagrindas susijęs, pirma, su Teisingumo Teismo procedūros reglamento 38 straipsnio 1 dalies c punkto pažeidimu ir, antra, nepakankamu ieškinio motyvavimu bei įrodymų dėl nurodytų įsipareigojimų neįvykdymo nebuvimu.

39 Dėl pirmo punkto reikia pripažinti, kad ieškinys atitinka Teisingumo Teismo Procedūros reglamento 38 straipsnio 1 dalies c punkte įtvirtintus reikalavimus dėl ginčo dalyko ir pagrindų santraukos.

40 Dėl antro punkto reikia pripažinti, kad, kaip nurodo Komisija, taip suformuluotą kaltinimą reikia svarstyti ieškinį nagrinėjant iš esmės. Iš to išplaukia, kad šis nepriimtinumo pagrindas negali būti patvirtintas.

41 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia pripažinti, kad ieškinys nepriimtinas tiek, kiek, jis grindžiamas 2001 m. gegužės 24 d. leidimu, susijusiu su medžiokle Avilos provincijai priklausančios Mediana de Voltoya savivaldybės teritorijoje esančiame plote AV-10.198, o likusi ieškinio dalis — priimtina.

**Dėl ieškinio pagrįstumo**

42 Taigi reikia nagrinėti, ar Ispanijos valdžios institucijos 2002 m. gruodžio 13 d. leidimą (toliau – ginčijamas leidimas), susijusį su medžioklės plotu SA-10.328, esančiu Aldeanueva de la Sierra, Salamankos provincijoje (toliau – nagrinėjamas plotas), išdavė pažeisdamos direktyvą.

43 Grįsdama savo ieškinį Komisija nurodo du kaltinimus. Pirma, leidimas naudoti kilpas su stabdikliu nagrinėjamame plote reiškia tyčinį paprastųjų ūdrų gaudymą arba žudymą pažeidžiant direktyvos 12 straipsnio 1 dalies a punktą. Antra, Komisija tvirtina, kad Ispanijos Karalystė taip pat pažeidė direktyvos VI priedo a dalies nuostatas, nes šis leidimas susijęs su medžioklės priemone, kuri yra neatrankinė pagal savo principą arba naudojimo sąlygas.

*Dėl kaltinimo, susijusio su direktyvos VI priedo a dalies pažeidimu*

44 Antru kaltinimu, kurį reikia išnagrinėti pirmiausia, Komisija tvirtina, kad leidimas naudoti kilpas su stabdikliu pažeidžia direktyvos VI priedo a dalį, nes jame nurodyta medžioklės priemonė, kuri yra neatrankinė pagal savo principą arba naudojimo sąlygas.

45 Iš direktyvos išplaukia, kad jos VI priedo a dalyje išvardyti gaudymo ir žudymo metodai bei priemonės draudžiami tik atvejais, numatytais šios direktyvos 15 straipsnyje, kuris yra vienintelis, pateikiantis nuorodą į minėtą priedą.

46 Iš šios nuostatos matyti, kad draudžiama naudoti neatrankines priemones, būtent išvardytąsias direktyvos VI priedo a dalyje – gaudyti arba žudyti į V priedo a dalį įrašytas laukinės faunos rūšis, o tais atvejais, kai pagal 16 straipsnį taikomos nukrypti leidžiančios nuostatos, – gaudyti arba žudyti į minėtos direktyvos IV priedo a dalį įrašytas rūšis.

47 Reikia pastebėti, kad ginčijamas leidimas buvo išduotas lapių medžioklei, t. y. gyvūnų rūšiai, kuri nėra nurodyta nei direktyvos IV priedo a dalyje, nei jos V priedo a dalyje. Iš to išplaukia, kad šiuo atveju neatrankinių medžioklės priemonių draudimu negalima remtis Ispanijos valdžios institucijų atžvilgiu. Todėl kaltinimą, susijusį su direktyvos VI priedo a dalies pažeidimu, reikia atmesti.

*Dėl kaltinimo, susijusio su direktyvos 12 straipsnio 1 dalies a punkto pažeidimu*

48 Reikia priminti, kad pagal direktyvos 12 straipsnio 1 dalies a punktą valstybės narės privalo imtis reikiamų priemonių sukurti į šios direktyvos IV priedo a dalį įrašytų gyvūnų rūšių griežtos apsaugos jų paplitimo areale sistemą. Pagal tą nuostatą ši sistema turi uždrausti bet kokia forma tyčia gaudyti ar žudyti nurodytas rūšis.

49 Siekiant įvertinti Komisijos pareikšto kaltinimo pagrįstumą reikia, pirma, patikrinti, ar nagrinėjamame plote yra paprastųjų ūdrų, ir, antra, nustatyti sąlygas, kuriomis šios rūšies gyvūnų gaudymas arba žudymas yra tyčinis.

Dėl paprastųjų ūdrų buvimo nagrinėjamame plote

— Šalių argumentai

50 Pirma, Komisija teigia, kad Ispanijos vyriausybė savo atsakyme į pagrįstą nuomonę pripažino, jog nagrinėjamame plote yra paprastųjų ūdrų, nes atsakydama ji nurodė, jog paprastųjų ūdrų galima rasti beveik visoje Kastilijos ir Leono teritorijoje.

51 Antra, šį buvimą patvirtino mokslinės informacijos dokumentai „Natura 2000“ kuriuos Ispanijos Karalystė perdavė Komisijai apie Quilamas (Salamanka), vietovę, esančią greta nagrinėjamo ploto, ir Encinares de los ríos Adaja y Voltoya (Avila) vietovę.

52 Trečia, paprastųjų ūdrų buveinei būtini vandens telkiniai prateka per šį plotą.

53 Galiausiai šios rūšies egzistavimą nagrinėjamame plote taip pat patvirtina ir monografija apie paprastųjų ūdrų padėtį Ispanijoje.

54 Atsižvelgusi į visus šiuos argumentus, Komisija mano, kad jeigu Ispanijos vyriausybė įsitikinusi, jog paprastųjų ūdrų šiame plote nėra, ji privalo tai įrodyti pateikdama šioje vietovėje atliktą techninį tyrimą.

55 Ispanijos vyriausybė teigia, kad nagrinėjamame plote paprastųjų ūdrų nėra. Atsakydama į pirmą argumentą, kuriuo remiasi Komisija, ji pažymi, kad atitinkamos gyvūnų rūšies buvimo pripažinimas teritorijoje nereiškia, kad ši rūšis užima visas toje teritorijoje esančias buveines.

56 Ši vyriausybė taip pat pabrėžia, kad paprastųjų ūdrų buveinėms būtini vandens telkiniai, o nagrinėjamas plotas nėra nei jūros pakrantės, nei su upe besiribojanti teritorija. Papildomai ji nurodo, kad per šį plotą pratekančios upės ir upeliai yra sezoniniai ir vasarą išsenka.

57 Be to, Komisijos pateikta monografija patvirtina, kad nagrinėjamame plote paprastųjų ūdrų nėra.

58 Galiausiai Ispanijos vyriausybė mano, jog egzistuoja vien tikimybė, kad šiame plote yra paprastųjų ūdrų ir kad jų buvimo Komisija neįrodė, nes ji neturi nei tiesioginių įrodymų, kaip antai sugautų šios rūšies individų, nei netiesioginių įrodymų, pavyzdžiui, jų pėdsakų buvimo.

— Teisingumo Teismo vertinimas

59 Reikia priminti, kad remiantis nusistovėjusia Teisingumo Teismo praktika, vykstant pagal EB 226 straipsnį pradėtam procesui dėl įsipareigojimų neįvykdymo, Komisija turi įrodyti nurodytą įsipareigojimų neįvykdymą negalėdama remtis jokia prielaida (šiuo klausimu žr. būtent 1982 m. gegužės 25 d. Sprendimo *Komisija prieš Nyderlandus*, C-96/81, Rink. p. 1791, 6 punktą; 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Komisija prieš Austriją*, C-194/01, Rink p. I-4579, 34 punktą ir 2005 m. spalio 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Jungtinę Karalystę*, C-6/04, Rink. p. I-9017, 75 punktą).

60 Reikia pripažinti, kad, kaip savo išvados 71 punkte nurodė generalinė advokatė, mokslinės informacijos dokumentai „Natura 2000" apima Quilamas vietovę, kurios plotas yra didesnis nei 10 000 hektarų. Tiesa, kad nagrinėjamas plotas yra tiesioginėje šios vietovės kaimynystėje, t. y. šiaurės vakaruose. Vis dėlto neginčijama, kad šios vietovės svarbiausi vandens telkiniai, o būtent Arroyo de las Quilamas, teka pietryčių link ir jie nuo nagrinėjamo ploto yra atskirti kelių šimtų metrų aukščio kalvų grandine. Todėl mažai tikėtina, kad iš Quilamas vietovės hidrografiniame tinkle gyvenančių populiacijų kilusios paprastosios ūdros būtų persikėlusios į nagrinėjamą plotą.

61 Be to, kaip nurodė Ispanijos vyriausybė, ir šiuo klausimu Komisija prieštaravimų nepareiškė, nors paprastųjų ūdrų buveinei reikalingi vandens telkiniai, per nagrinėjamą plotą arba šalia jo tekantys vandenys tėra sezoniniai.

62 Galiausiai dėl Komisijos pateiktos monografijos reikia pripažinti, kad joje pateikti prieštaringi įrodymai, todėl negalima padaryti pagrįstos išvados, ar nagrinėjamame plote yra paprastųjų ūdrų.

63 Iš to, kas pirmiau išdėstyta, darytina išvada, kad Komisija nepateikė pakankamai teisinių įrodymų dėl paprastųjų ūdrų buvimo nagrinėjamame plote, o pateikti įrodymai daugiausiai įrodo tokio buvimo galimybę.

Dėl tyčinio paprastųjų ūdrų gaudymo pobūdžio

— Šalių argumentai

64 Komisija tvirtina, kad paprastųjų ūdrų gaudymo negalima laikyti atsitiktiniu, ir kad todėl direktyvos 12 straipsnio 1 dalies a punkte numatyta sąlyga dėl tyčinio pobūdžio buvo įvykdyta, nes Ispanijos valdžios institucijos, nors ir žinojo apie paprastųjų ūdrų buvimą teritorijoje, vis dėlto leido lapių medžioklei naudoti neatrankinį gaudymo būdą, galintį pakenkti paprastosioms ūdroms.

65 Be to, išduodama ginčijamą leidimą Ispanijos Karalystė neįvykdė iš direktyvos 12 straipsnio 1 dalies a punkto išplaukiančios pareigos išvengti neigiamų pasekmių paprastosioms ūdroms ir sukėlė tyčinio šios rūšies individų sugavimo pavojų.

66 Ispanijos vyriausybė tam prieštarauja, nes ginčijamas leidimas buvo išduotas ne paprastųjų ūdrų, o lapių medžioklei. Netiesioginį poveikį paprastosioms ūdroms ji pripažintų su sąlyga, jeigu šios rūšies gyvūnų būtų nagrinėjamoje teritorijoje, tačiau tai nebuvo įrodyta.

67 Be to, ši vyriausybė mano, kad kilpos su stabdikliu yra atrankinė medžioklės priemonė ir pagal savo principą, nes stabdiklis leidžia išvengti sugauto gyvūno mirties, ir pagal ginčijamu leidimu nustatytas naudojimo sąlygas, kaip antai kasdieninė kilpų kontrolė, reikalavimas nedelsiant išleisti bet kokį sugautą gyvūną, kuris nenumatytas minėtame leidime arba šių kilpų statymo detaliose taisyklėse.

— Teisingumo Teismo vertinimas

68 Iš direktyvos 12 straipsnio 1 dalies a punkto matyti, kad valstybės narės privalo imtis reikiamų priemonių sukurti į šios direktyvos IV priedo a dalį įrašytų gyvūnų rūšių griežtos apsaugos jų paplitimo areale sistemą, draudžiančią bet kokia forma tyčia gaudyti ar žudyti šių rūšių individus.

69 Dėl šioje nuostatoje numatytos sąlygos, susijusios su tyčiniu pobūdžiu, iš skirtingų šios nuostatos kalbinių versijų matyti, kad šis tyčinis pobūdis taikomas ir saugomų gyvūnų rūšių gaudymui, ir jų žudymui.

70 Be to, reikia priminti, kad Teisingumo Teismas tyčiniu trikdymu direktyvos 12 straipsnio 1 dalies b punkto prasme kvalifikavo veiksmus, kaip antai mopedų judėjimą pliaže, nepaisant įspėjimų apie saugomų jūros vėžlių urvų buvimą, ir vandens dviračių bei valčių buvimą atitinkamų pliažų jūrinėje dalyje, ir nusprendė, kad valstybė narė neįvykdė įsipareigojimų pagal direktyvos 12 straipsnio 1 dalies b ir d punktus, nes nesiėmė visų konkrečių priemonių, būtinų išvengti, pirma, tyčinio atitinkamos gyvūnų rūšies trikdymo gyvūnų veisimosi metu ir, antra, veisimosi vietų

pažeidimo arba naikinimo (žr. 2002 m. sausio 30 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją*, C-103/00, Rink. p. I-1147, 36 ir 39 punktus ir šioje byloje pateiktos generalinio advokato P. Léger išvados 57 punktą).

71 Kad būtų įvykdyta direktyvos 12 straipsnio 1 dalies a punkte įtvirtinta sąlyga dėl tyčinio veikos pobūdžio, turi būti įrodyta, jog veiką įvykdęs asmuo norėjo sugauti saugomos gyvūnų rūšies individą arba jį nužudyti ar bent jau pripažino, kad yra tokio sugavimo arba nužudymo galimybė.

72 Neabejotina, kad ginčijamas leidimas susijęs su lapių medžiokle. Todėl pačiu leidimu nėra siekiama leisti gaudyti paprastąsias ūdras.

73 Be to, reikia priminti, kad formaliai nebuvo įrodyta, jog nagrinėjamame plote yra paprastųjų ūdrų; taip pat nebuvo įrodyta ir tai, jog išduodamos ginčijamą leidimą lapių medžioklei Ispanijos valdžios institucijos žinojo, kad rizikuoja sukelti pavojų paprastosioms ūdroms.

74 Taigi reikia pripažinti, jog šio sprendimo 71 punkte apibrėžti elementai, reikalaujami siekiant įrodyti, jog buvo įvykdyta sąlyga dėl tyčinio saugomos gyvūnų rūšies individo gaudymo arba žudymo pobūdžio, šiuo atveju nebuvo nustatyti.

75 Todėl Komisijos ieškinį reikia atmesti.

**Dėl bylinėjimosi išlaidų**

76 Pagal Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Ispanijos Karalystė reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Komisija pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

**1. Atmesti ieškinį.**

**2. Priteisti iš Europos Bendrijų Komisijos bylinėjimosi išlaidas.**

Parašai.